

NARODNI GOSPODAR

Glasiló Zadružne zveze v Ljubljani.

C. kr. poštné hranilnice štev. 64.846.

Telefon štev. 216.

Kr. ogrske hranilnice štev. 15.649.

Člani „Zadružne zveze“ dobivajo list brezplačno. — Cena listu za nečlane po štiri krome na leto, za pol leta dve kroni, za četrt leta eno krono; za člane zvezinih zadrug po tri krome na leto. — Posamezna št. 20 vin.

Izhaja 10. in 25. vsakega meseca. Sklep urejevanja 5. in 20. vsakega meseca. Rokopisi se ne vračajo. — Cene inseratom po 30 vinarjev od enostopne petlit-vrste, za večkratno inseracijo po dogovoru.

Zadružništvo in politika.

Ustanovni zbor Jugoslovanske demokratične stranke dne 29. junija t. l. je sprejel o zadružništvu sledeče resolucije:

1. Zadružništvo je najprimernejša oblika gospodarske organizacije našega naroda. Zadruga vodi do socijalizacije in torej do demokratične ureditve narodnega gospodarstva. Zadružništvo varuje naše široke ljudske plasti gospodarskega podjarmljenja in s tem naš narodni in kulturni obstoj.

2. Nad 4000 jugoslovanskih zadrug dokazuje, da je ideja zadružništva pri Jugoslovanih vseh treh imen zelo razvita. V ozemlju kronovin Štajersko, Koroško, Goriško, Trst in Istra posluje 900 jugoslovanskih zadrug z nad 200 tisoč člani ter je torej večina slovenskih rodbin deležna zadružnega gospodarstva.

3. Dosedanji razvoj slovenskega zadružništva je bil večinoma v zvezi z razvojem političnih strank. To je v mnogem oziru vzbudilo strankarsko tekmo vanje in s tem razširjanje zadružne organizacije in vkoreninjenje zadružnih misli, obenem pa je bilo krivo cepljenju gospodarskih sil ter zanemarjenju zdravih poslovnih načel.

4. Da se pospešuje sistematični razvoj zadružne organizacije, je treba skrbeti:

a) za temeljito strokovno izobrazbo, b) za nevtralizacijo zadružne organizacije in c) za koncentracijo vseh zadružnih sil.

5. Nasvetuje se za oni del jugoslovanskega ozemlja, ki obsega Kranjsko, Štajersko, Koroško, Istro, Trst in Goriško, enotna zadružna organizacija:

a) s skupnim odborom, ki bi vodil naše zadružne zveze v vseh občno zadružnih upravnih zadevah,

b) z denarno blagovno centralo za vse zadruge.

6. Da se izvrši ta predlog naj prične J. D. S. s pogajanji z ostalimi političnimi strankami.

Poročilo o združništvu je imel na ustanovnem zboru ravnatelj Zveze slovenskih zadrug Pečar, soporočevalec je bil dr. Rosina iz Štajerskega. Celotno poročilo še ni bilo objavljeno, soditi se more o njem in o debati samo iz resolucij samih in iz članka „Nekoliko pripomb h gospodarskemu programu JDS“, ki ga je priobčil deželni poslanec dr. Ivan Tavčar v 152. številki Slovenskega naroda z dne 8. julija 1918. V tem članku pravi dr. Tavčar:

„Tudi referat o združništvu je bil morda preveč pointiran. Ne trdimo, da so združni in bančni interesi vedno v najlepšem skladu, menimo pa, da vojne med tema dvema oblikama naše gospodarske organizacije ni baš treba. Zlasti pa bi bile lahko izostale razne inkriminacije izza preteklosti, ki na prvem shodu jugoslovanske demokratske stranke niso prav nič zanimale. Čuli smo o „pijavkah“ in čuli smo o voditeljih, ki so združništvo sovražili, ga sovražijo takorekoč še dandanes; čuli smo tolažbo, da so voditelji danes še pri življenju, jutri jih pa že več ni, — torej same igle in iglice, ki so bile namenjene — ali hoté ali nehoté, tega nočemo raziskavati — koži človeka, ki je sedel pod odrom gospoda poročevalca.

Te pripombe so po našem mnenju zgol postranskega pomena in tičejo se nedostatkov, ki spadajo le bolj na polje, ki mu Nemeec vljudno pravi „Entgleisungen“, da bo jugoslovanska demokratska stranka v bodoče z enako in pravično ljubeznijo objemala tako združništvo, kakor bančne zavode, ker oboje lahko eno tik drugega obstaja in je oboje za uspešen razvoj jugoslovanskega gospodarstva neobhodno potrebno. Take zmote torej ne morejo škodovati stvari sami, vzbujajo pa vendar pri posameznikih neprijetne vtiske. Zatorej je čisto vtemeljena prošnja, ta bi se na bodočih shodih ne ponavljale več.“

Torej pesem, ki se je že enkrat pela na Slovenskem, in še ne tako dolgo tega. V našem združnem razkolu, s katerim se bomo itak še obširneje bavili, je igralo vprašanje razmerja bank do združništva in do demokratične gospodarske politike sploh ali konkretno vprašanje razmerja Zdržne zveze do novoustanovljene Iirske banke veliko vlogo. Vprašanje rešiti z matematično določnostjo sploh ni mogoče, ker pri gospodarskih organizacijah ni toliko odločilna pravna oblika kot ljudje, ki jih imajo v rokah, in duh, ki vlada v njih. Saj se je že pogosto zgodilo, da so kreditne zadruge postale popolnoma individualistične in oderuške. Koliko je zadrug brez vsakega združnega duha in smisla. Celo gališki Judje so se za svoje oderuške posle posluževali združne oblike. Nasprotno pa bi bilo nespametno, če bi mali ljudje novih modernih oblik gospodarske organizacije, o kolikor odgovarjajo njihovim potrebam, samo raditega ne izrabili, ker so jih vporabljali kapitalistični krogi. Da v gospodarski tehniki ti krogi dostikrat prednjačijo, je lahko razumljivo, saj imajo velike ugodnosti in prilike za to, ki malim ljudem pogosto manjkajo. Seveda duh in smoter vsake, tudi gospodarske organizacije močno vpliva tudi na njeno obliko in res je tudi, da ni vse za vsakega, vendar v gotovih slučajih lahko tudi gospodarske organizacije, kakor

jih uporabljaja veliki kapital za gospodarsko vlado, tudi malim ljudem koristijo. Samo res njihove morajo biti in skrbeti morajo, da se z obliko ne naseli med nje tudi kapitalistični duh in pa da z zvezo z enakimi gospodarskimi organizacijami ne pridejo v odvisnost in službo velikega kapitala. Kar v naprej odklanjati take organizacijske oblike kot kapitalistične, škodljive in sovražne in zapirati pred njimi oči, bi bilo podobno slepemu ravnanju delavcev, ki so novoizumljene tovarniške stroje razdirali, ali voznikov, ki so storili vse mogoče, da so potisnili novograjene železnice kar najdalj od domačega kraja.

V resolucijah ta plat debate o združništvu ni našla izraza, vendar že samo dejstvo, da se je sprožila, ni brez pomena, zato smo jo morali omeniti. V bodočem gospodarskem razvoju se bomo s tem vprašanjem brez dvoma še pogosto bavili.

Prvi dve resoluciji sta bolj dogmatičnega značaja in se zdita na prvi pogled brez pomembni, saj bi se sedaj že težko našel človek, ki bi upal trditi, da združništvo ni najprimernejša oblika gospodarske organizacije ali, da združništvo pri Jugoslovanih ni zelo razvito. Če pa vpoštevamo, da je naše združništvo v prvih začetkih svojega razvoja moralo premagati najhujše ovire in nasprotstva ravno onih krogov, ki so se sedaj zedinili za tako resolucijo, je to odločen napredek združne in demokratične misli.

Tudi sodba o vplivu strankarstva na združništvo je pravilna. O tem so bili združni delavci že davno edini, tudi Narodni gospodar je to že povdarjal. Samo o najnovejšem političnem vplivu na združništvo se ne more trditi, da bi bil vzbudil strankarsko tekmovanje in razširjenje združne organizacije ter vkošenjenje združnih misli. Vsaj v kolikor se združništva tiče, je pojav nove politične stranke samo škodljiv. Zaraditega je za prepričanega zadrugarja jako težko razumljivo postopanje onih zadrugarjev, ki so se zaradi politične ločitve odcepili tudi od Združne zveze; politično ločitev so spoznali kot neupravičeno in zmotno in so jo popravili, veliko hujšo napako združnega razkola pa niso popravili, kar dokazuje, da je ob tesni zvezi med politikom in združništvom politična razsodnost pri nas mnogo bolj napredovala kakor pa združno pojmovanje.

Četrta in peta točka v resoluciji obsegata teoretično in praktično stališče, oziroma boljše rečeno: program za daljno in bližnjo bodočnost.

Načelno se je izjavila stranka za nevtralizacijo in koncentracijo združništva, torej za ločitev politike od združništva. Po našem mnenju bi nevtralizacija združništva vodila nujno sama po sebi tudi do koncentracije. Dokler se pa ne izvede politična nevtralizacija, bo tudi popolna koncentracija jako težko mogoča. Pri tako pretirano razvitem političnem čutu, kot ga imamo Slovenci, ki imamo, komaj katerega kulturnega ali sploh javnega delavca, ki ne bi bil obenem izrazit strankar, je pa s popolno in trajno politično nevtralizacijo v doglednem času tako težko računati, kakor z nevtralizacijo katerekoli panoge javnega delovanja.

Tega se je moral zavedati tudi ustanovni zbor JDS, ker je dodal četrti točki še peto, v kateri nasvetuje za slovenski del Jugoslavije enotno združno

organizacijo, in sicer nekako podvezo Splošne zveze poljedelskih zadrug v Avstriji.

Na površnega čitatelja bo ta del resolucije napravil lepši in večji vtis, kakor je njegova notranja vrednost. Pravemu zadrugarju skoraj vzbuja občutek, da je narejen in proračunan nekoliko za oči, za efekt, česar seveda politični resoluciji tudi nemoremo zameriti.

S strogo gospodarskega in združnega stališča bi bilo iskreno želeti res popolne nevtralizacije in koncentracije našega združništva in pri sedanjem razpoloženju bi bila gotovo tudi večina naroda zato in temu razpoloženju je stranka tudi napravila poklon, vendar v bistvu pravzaprav samo poklon. Stranka se v praktičnem delu združne resolucije ni izrekla za enotno združno organizacijo zadrug samih, ampak samo združnih zvez. Obstoj več slovenskih združnih zvez ima pa svoj trajni temelj samo v političnih strankah, začasno jih deloma nekoliko opravičuje tudi tradicija. Z združnega stališča se bo težko našel kak razlog za obstoj več zvez, pač pa vse polno zoper njega. Navedimo jih samo par za vzgled: manjšo režijo, popolnejše uradništvo, olajšan temeljit strokovni pouk, jasnejši celotni pregled, lepšo specializacijo in popolnejše vodstvo produktivnih zadrug i. t. d.

Nasproti temu so ugodnosti, ki bi jih lahko nudila posebna zveza slovenskih združnih zvez maloštevilne in medle in gotovo bo marsikateri iskreni zadrugar obžaloval, da se je ugodno javno razpoloženje primeroma vse premalo izrabilo.

Nočemo biti pesimisti in ne maramo verjeti, da bi doba z ugodnim razpoloženjem za združno koncentracijo tako hitro minula in da se ne bi več povrnila, rajše verjamemo, da bodo v tem oziru še milejše zvezde kot sedaj sijale. Ne maramo pa tudi podcenjevati pomena, ki leži že v tem malem in gotovo dosegljivem napredku.

Kakor je blagodejno oplodilo našo kulturo, da se je nekoliko razdril tisti kitajski zid, ki je ločil zadnja leta naše stranke in struje, tako bi tudi slovensko združništvo od ožjega medsebojnega kontakta samo pridobilo. Našlo bi se polagoma vedno več zadev, ki bi se najuspešneje enotno uredile.

Zlasti eno se nam zdi važno: skupna združna strokovna izobrazba. Imamo par združnih zvez brez združnega glasila. Ali ne bi bilo mogoče, da bi vse slovenske združne zveze ustanovile skupno združno glasilo in ga razširile med vse slovenske zadrugarje? Kako lep list bi se dal ustvariti na ta način! Potem skupni združni sestanki in tečaji, kako lepo bi od strankarskega pojmovanja vodili do strogo stvarnega, združnega. Vse to bi počasi vzgojilo nov rod zadrugarjev, ki bi vsaj pozneje izvršil popolno koncentracijo in nevtralizacijo združništva.

Združni program ustanovnega zbora JDS je minimalni program. Zadrugarjev to ne sme oplašiti. Tudi minimalni program je vreden izvršitve, dasi bi bila to samo etapa. Samo te sramote ne smemo dopustiti, da bi velika doba z

blagoslovljenim razpoloženjem prešla brez uspeha s samimi lepimi besedami in z Zadružno centralo . . .

Kadar bo objavljeno obširnejše poročilo o zadružni debati ustanavnega zbora JDS, bomo po potrebi izpopolnili svoja izvajanja. Sploh bomo gledali, da bo vprašanje koncentracije zadružnih sil ostalo trajno v razpravi — do praktičnih uspehov.

Nov agrarnopolitičen program.

Jugoslovanska demokratična stranka je na ustanovnem zboru dne 30. junija t. l. izpovedala tudi svoj agrarnopolitični program. Poročilo in debata o njem na zboru samem še nista objavljena, dasi bi javnost gotovo zanimala, zato se moremo baviti za enkrat samo z resolucijami samimi, ki se glase:

„V spoznanju odločujoče važnosti gospodarskega napredka kmetijstva za bodočnost naroda Jugoslovanov smatra ustanovni zbor JDS za potrebno, da se:

1. potom razširjenja in poglobitve strokovne izobrazbe ustvari podlaga napredka kmetijstva;

2. pospešuje ustanovitev in delovanje kmetijsko produkcijskih, trgovskih in drugih strokovnih organizacij in industrij;

3. podpira povzdigo produkcije sedanjih pridelkov in vpeljavo novih kulturnih rastlin ter povzdigo in spopolnjenje živinoreje, s pomočjo in z izdatnim skrbstvom države;

4. potom primernege zakonodajstva omeji škodljivo razkosanje, kakor tudi pokupovanje kmetij v svrhu pomnoženja veleposestva;

5. potom vpeljave starostnega zavarovanja za kmetijske delavce in gospodarsko slabe posestnike napravi začetek socijalni zakonodaji v prid teh slojev in tako omeji izseljevanje.“

S kmečkim vprašanjem novoustanovljena stranka takoj v začetku ni imela sreče. V politično-organizacijskem odseku je poročevalec državni poslanec dr. Ravnihar očital politično precej nerodno SLS kot prvo napako in razliko od novo ustanovljene JDS, da „dviga predvsem edino kmetski stan na svoj ščit ter je mnenja, da zadošča okrepitev kmetskega stanu, če tudi na kvar drugih stanov, za življenje naroda“. Kmetovalcev, ki jih bo odbijala dr. Ravniharjeva izjava, tudi ta agrarnopolitični program ne bo pridobil.

Za čas, ki je sam s takim velikim razmahom povdaril važnost kmečkega stanu, so te resolucije mnogo prešibke in premedle. O najvažnejših aktualnih vprašanjih poljedelskega stanu popolnoma molče. Bolj kakor kdaj poprej, čutijo danes kmetovalci, kako mačehovsko je ravnala z njimi država med vojno. V ponesrečenem vmešavanju in urejevanju celega gospodarskega ustroja si državna birokracija pri drugih stanovih vendar ni upala dovoliti take samolastnosti kakor

pri poljedelcih. Pri drugih centralah je vendar vsaj kolikor toliko soodločevanja pustila tudi stanovom samim, pri veliki industriji in veliki financi se je celo popolnoma uklonila, kakor ponižna dekla ji je izpolnila z državno avtoriteto vse želje, ki jih velekapitalisti pred vojno niso mogli uresničiti z lastnimi silami. Kmetijsko produkcijo je naložila na rame ženskam, starcem in nedorasli mladini, ki jih je vrhutega izročila brez vsake zaščite šikanam različnih „anbauoficirjev“, ki o kmetijstvu dostikrat niso imeli najenostavnejših pojmov, ter oderuštvo central, ki so rekvirirano blago dostikrat čez par mesecev prodajale za podvojeno ceno pri slabši, tuji kvaliteti kmetovalcem nazaj. Ogrsko veleposestvo je spravilo lepe dobičke v svoje žepe na račun avstrijskega poljedelstva. Tudi „Kranjsko deželno mesto za dobavo klavne živine“ je spravilo na račun živinorejcev skupaj lepo svoto, ki danes baje fungira kot politični dispozicijski fond. O vsem tem resolucije molče . . .

Ravno vojne razmere so živo dokazale, da imajo upravičen obstoj samo tako veliki kmečki obrati, da njihovi gospodarji lahko enotno izvršujejo in vodijo vse proizvodnje. Zlasti v naših krajih o popolni neopravičenosti do nadaljnega obstoja, v pretežni večini tujih, veleposestev menda nihče več ne dvomi. Demokratizacijo poljedelske produkcije je vrhu tega krepko podčrtala ruska revolucija, ki je odlično agrarnega značaja. Za vso to časovno potrebo ima agrarno politični program JDS samo skromno željo, naj se potom primernega zakonodajstva omeji škodljivo razkosanje, kakor tudi pokupovanje kmetij v svrhu premoženja veleposestva.

Splošno diše resolucije mnogo bolj po zeleni mizi kot po prsti, nejasno jecljanje so, dočim se hoče našemu kmetu krepkih, živih zahtev. Posebno v državnem „skrbstvu“ se lepo sliši samo še pri zeleni mizi, kmet si je med vojno o tem ustvaril jako stvarno sodbo. Kadar sliši kmet o poglobitvi strokovne izobrazbe, o vpeljavi novih kulturnih rastlin, o pospeševanju kmetijskih produkcijskih, trgovskih in drugih strokovnih organizacij in industrij, ima vedno občutek, da so te lepe fraze gospode, ki je pač mislila, da mora tudi kmetu kaj lepega povedati. Za stvaren agraren program mu bo pa to vse premalo.

Pri čitanju teh resolucij se bo vsak kmetovalec vprašal, kako stališče bo stranka zavzemala v vprašanju varstvenih carin, kako si misli zaščito interesov naših malih poljedelcev nasproti veleagrarcem, zlasti ogerskim in zlasti, kako misli čuvati njihove interese nasproti veliki industriji, predvsem železni in nasproti trgovini na primer manufakturni. In še na mnogo drugih vprašanj ne bo našel odgovora v teh resolucijah.

Rajni dr. Krek je napisal informativno knjižico o Slovencih, pa ni omenil umetnosti, očitali so mu vsled tega, da je pozabil rokavice, kritični kmetovalci, ki bodo tehtali agrarnopolitični program JDS, bodo rekli, da je JDS. pozabila mnogo več.

=== Zadružni in gospodarski pregled. ===

Izplačevanje kuponov VIII. vojnega posojila. Po naredbi trgovskega ministrstva z dne 5. junija 1918 se smejo izjemoma izplačati kuponi vojnega posojila tudi pri eraričnih poštinih uradih in sicer od kosov po 50 K, 100 K, 200 K, 1000 K in 2000 K amortizacijskega državnega posojila in od kosov po 1000 K državnih zakladnih listov. Pooblastilo poštinih uradov za izplačevanje teh kuponov se nabije v uradnem prostoru dotičnih uradov. Druge določbe so iste kakor pri prejšnjih tozadevnih naredbah.

O prostovoljni oddaji žita. Že davno pred žetvijo so se kakor vsako leto povsod pojavljali vsakovrstni vznemirljivi glasovi, o ostrejših rekvizicijah in novih šikanah o katerih umestnosti je vsak dvom gotovo bolj neutemeljen kakor o njih izvedljivosti. Slišati je bilo pa letos izjemoma tudi vselejše glas. Mariborsko okrajno glavarstvo je izdelalo načrt za prostovoljno oddajo žita. Kmetje so seveda tak načrt pozdravili z veseljem, dasi z nezaupanjem.

Prostovoljna oddaja se bo organizirala sledeče: Okraj mora oddati 120 vagonov krušnega žita (pšenice, rži, ječmena in koruze) in 80 vagonov drugega žita in stročnic (ovsa, ajde, prosa, fižola). Okrajno glavarstvo je preračunalo po uspehih rekvizicij l. 1616 in 1917, koliko pride na posamezne občine. Cel okraj je razdeljen na 18 okrožij, kjer se vrše sestanki županov, članov občinskih odborov, setvenih komisij in zastopnikov oblasti. Na teh sestankih se razpravlja o dobrih in slabih straneh prostovoljne oddaje. Glavna reč je, da se bodo občine zavezale oddati predpisano množino in da bodo to množino tudi primerno in pravično razdelile na posamezne občane. Župan in njegovi pomožni odbori morajo sestaviti natančen seznam, koliko mora oddati vsak posameznik. Ta seznam se bo moral javno razpoložiti v občini, da ga bo lahko sleherni pregledal, če ni kdo preveč ali premalo obremenjen. Kdor bo videl, da je njemu naloženo preveč in komu drugemu

premalo, bo imel pravico zahtevati, da se seznam popravi.

Kmetski zastopniki so najprej zahtevali od okrajnega glavarstva jamstva, da se res ne bo več rekviriralo, če se s prostovoljno oddajo spravi skupaj določena količina zrnja. — Potem so zahtevali, naj jim po prostovoljni oddaji oblast dovoli prost promet s preostanki in sicer brez mlinskih kart in, da naj odpadejo vse šikane glede mlinov in žrmljev. Zastopnik okrajnega glavarstva je obljubil, da se bodo želje kmetskih zastopnikov upoštevale in in da bodo posestniki, ki bodo prostovoljno oddali žito, imeli prvi pravico do konj, vozov in drugih vojaških predmetov. Dajala se bo tudi nagrada v sladkorju in sicer za vsakih 100 kg oddanega žita 2 kg sladkorja. —

Tak način oddaje žita bi pač z veseljem pozdravili kmetje vsakega političnega okraja. Če bi bila uprava takoj v začetku postavila oddajo žita na tako podlago, bi ne bilo prihranjeno samo nešteto neprijetnih dogodkov ampak oblasti bi si bile pri kmetih ohranile mnogo ugleda in spoštovanja, ki so ga tako izgubile.

Četrta učni tečaj za kmetijsko zadružništvo. Od srede septembra do srede decembra 1918.

Od Splošne zveze kmetijskih zadrug v Avstriji za začetek tega leta nameravani trimesečni učni tečaj za kmetijsko zadružništvo, ki se je iz važnih razlogov moral preložiti na poznejši čas, se bo vršil jeseni tega leta, in sicer od srede septembra do srede decembra 1918.

Pouk bo obsegal sledeče učne predmete:

Splošna načela, organizacija in statistika kmetijskega zadružništva.

Zgodovinski razvoj kmetijskega zadružništva.

Splošno pravoznanstvo.

Zadružno pravo.

Splošno in zadružno knjigovodstvo (trgovsko računstvo in korespondenca).

Uredba in poslovanje hranilnic in posojilnic kakor tudi drugih kmetijskih zadrug.

Nauk o revizijah.

O davkih in pristojbinah.

Izbrana poglavja iz narodnega gospodarstva.

Kmetijsko blagoznanstvo.

Zadružni nakup in prodaja.

Kmetijske proizvodjalne in vnovčevalne zadruge.

Organizacija vnovčevanja živine.

Vojno gospodarske odredbe.

Zavarovalništvo.

Penzijsko zavarovanje.

O železnicah in tarifih.

Tečaj ima namen temljito poučiti in izobraziti mlajše zadružne uradnike, oziroma one, ki se bodo potegovali za zadružna uradniška mesta, v vseh panogah kmetijskega združništva. Kot udeleženci pridejo v poštev v prvi vrsti mladi ljudje, ki so že dovršili kako prakso pri zvezah, cen-

tralnih blagajnah ali posameznih zadrugah, in se hočejo temeljiteje izobraziti v združništvu, v drugi vrsti pa drugi mladi ljudje s primerno splošno predizobrazbo, zlasti tudi vojni invalidi, ki se nameravajo potegovati za kako tako mesto po dovršitvi učnega tečaja. Pogoj je najmanj dovršeno 20. leto in znanje nemškega jezika v govoru in pisavi. Število udeležencev je omejeno na 25. Učnina za cel tečaj znaša 60 K.

Prijave za udeležbo pri tečaju naj se vpošljejo najkasneje do 15. avgusta 1918 na Splošno zvezo kmetijskih zadrug v Avstriji, Dunaj VIII. Langegasse št. 74. Prijavi naj se prilože poročila o predizobrazbi, dosedanjem službovanju, spričevala, poročila itd.

Splošna zveza kmetijskih zadrug v Avstriji.

Vabilo na redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Sevnici,
registrovana zadruga z neomejeno zavezo,
ki se bo vršil dne 25. julija 1918, ob 10. uri
dopoldne v posojilnici.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev računskega zaključka za 1. 1917.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih združnikov.

Vabilo na redni občni zbor

Kmetijskega društva v Borovnici,
registrovane zadruge z omejeno zavezo,
ki se vrši dne 21. julija 1918, popoldne ob
4. uri v društvenih prostorih.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obč. zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.

4. Odobritev računskega zaključka za 1. 1917.

5. Volitev načelstva.

6. Volitev nadzorstva.

7. Poročilo o izvršeni reviziji.

8. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih združnikov.

Vabilo na redni občni zbor

Kmečke hranilnice in posojilnice v Framu,

registrovane zadruge z neomejeno zavezo,
ki se bo vršil dne 4. avgusta 1918, ob pol
4. uri popoldne v posojilničnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.

2. Poročilo nadzorstva.

3. Odobritev računskega zaključka za 1. 1917.

4. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure pozneje drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih združnikov.